

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 71 0 П 105858 14 Рев
Бања Лука, 02.12.2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тице, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице Н.Ш. из К. на В. ..., коју заступа пуномоћник Б.Б., адвокат из Б.Л., Улица ..., против тужених 1. НПЦ И. д.о.о. Б.Л., Улица ..., кога заступа пуномоћник Д.М., адвокат из Б.Л., Улица ..., 2. Љ.Ј. из Б.Л., ..., кога заступа пуномоћник Р.М., адвокат из Б.Л., Улица ..., 3. Б.К. из Б.Л., кога заступа пуномоћник Д.М., адвокат из Б.Л., Улица ... и 4. Б.В. из Б.Л., кога заступа пуномоћник М.Ђ., адвокат из Б.Л., ради накнаде штете, вриједност спора 90.000,00 КМ, одлучујући о ревизији тужитељице против пресуде Окружног суда у Бањој Луци 71 0 П 105858 14 Гж од 11.06.2014. године, на сједници одржаној дана 02.12.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Захтјев тужених НПЦ И. д.о.о. Б.Л. и Б.К. за накнаду трошкова ревизионог поступка у износу од 1.312,50 КМ, те туженог Љ.Ј. у износу од 875,00 КМ, се одбијају.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци 71 0 П 105858 10 П од 27.12.2013. године тужба тужитељице је одбачена као неблаговремена у дијелу захтјева за накнаду нематеријалне штете усљед чланка под насловом Ш. покрала ђаке, објављеног у листу П. од 04.04.2009. године, чланка под насловом Директор опростио пљачку дјецe, објављеног у листу П. број 674 од 13.04.2009. године, чланка под насловом Ш. годинама краља ђаке објављеног у листу П. број 675 од 14.04.2009. године. Одбијен је захтјев тужитељице да се тужени НПЦ И. д.о.о. Б.Л. (у даљем тексту: првотужени), Љ.Ј. (у даљем тексту: друготужени) и Б.К. (у даљем тексту: трећетужени) солидарно обавезу да тужитељици, на име накнаде нематеријалне штете, исплате износ од 75.000,00 КМ, а тужени Б.В. (у даљем тексту: четвртотужени) износ од 15.000,00 КМ, све са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, те да јој солидарно надокнаде трошкове парничног поступка. Тужитељица је обавезана на накнаду трошкова првостепеног поступка и то: првотуженом и трећетуженом у износу од 6.704,10 КМ, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, друготуженом у износу од 3.980,00 КМ, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате и четвртотуженом у износу од 2.040,00 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци 71 0 П 105858 14 Гж од 11.06.2014. године жалба тужитељице је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је и захтјев првотуженог, друготуженог и трећетуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељица, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи или да се иста укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

У одговорима на ревизију првотужени, друготужени и трећетужени предлажу да се изјављена ревизија одбије као неоснована, а стављају и захтјев за накнаду трошкова ревизионог поступка.

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитељице да се првотужени, друготужени и трећетужени обавезу да тужитељици, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части нанесених изношењем неистинитих изражавања, солидарно исплате износ од 75.000,00 КМ, а тужени Б.В. износ од 15.000,00 КМ, са законском затезном каматом, уз накнаду трошкова парничног поступка.

Одлучујући о захтјеву тужитељице, по проведеном доказном поступку, првостепени суд је утврдио: да је тужитељица за штету у вези са новинским чланком од 04.04.2009. године, објављеним у листу П. број 665 под насловом Ш. покрала ђаке, новинским чланком објављеним у истом листу број 674 од 13.04.2009. године под насловом Директор опростио пљачку деце и новинским чланком објављеним у истом листу број 675 од 14.04.2009. године под насловом Ш. годинама крала ђаке, сазнала одмах по објављивању чланака у априлу 2009. године; да је чланак под насловом Рачуновођа претукла правницу објављен у листу П. број 1221 дана 30.10.2010. године и истог дана на веб страници www.прессонлин.рс; да је тужитељица шеф рачуноводства С.д. у Б.Л.; да је првотужени издавач листа П., друготужени одговорни уредник, трећетужени Б.К. новинар који је сачинио спорне чланке, док је четвртотужени у спорном периоду био предсједник СО С. д. у Б.Л. и подносилац кривичне пријаве против тужитељице о чему је податке дао трећетуженом.

На темељу тих чињеница, првостепени суд је закључио да је тужба тужитељице (поднесена 29.11.2010. године и уређена 17.03.2011. године), у дијелу захтјева за накнаду штете усљед објављивања чланака од 04.04.2009., 13.04.2009. и 14.04.2009. године, поднесена по протеку рока прописаног одредбом члана 12. Закона о заштити од клевете ("Службени гласник Републике Српске", бр. 37/01, у даљем тексту: ЗЗК), па је позивом на одредбе члана 67. и 68. Закона о парничном поступку (Службени гласник РС, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП) тужбу тужитељице у овом дијелу одбацио као неблагоприятну. У односу на чланак који је објављен дана 30.10.2010. године, оцјеном изведених доказа (исказа парничних странака, исказа саслушаних свједока и материјалних доказа), закључио је да се у суштини ради о истинитом изражавању, па је, позивом на одредбу члана 6. став 1. тачка а) ЗЗК, захтјев тужитељице у овом дијелу одбио као неоснован.

Одлучујући о жалби тужитељице, другостепени суд је у свему прихватио чињенична утврђења и правне закључке првостепеног суда, слиједом чега је изјављену жалбу одбио и првостепену пресуду потврдио.

Одлуке нижестепених судова су правилне и законите и ревизионим наводима нису доведене у озбиљну сумњу.

Одредбом члана 4. став 1. ЗЗК прописано је да се тај закон примјењује на све тужбе за накнаду штете, уколико су поднесене поводом незаконите повреде угледа изазване изношењем

или преношењем нечег неистинитог, без обзира на врсту тужбе. Стога, се не могу прихватити ревизиони наводи тужитељице да је у погледу оцјене благовремености поднесене тужбе, имајући у виду одредбу члана 37. став 2. Закона о јавном информисању (Службени гласник РС, број 10/97), којом није прописан рок за тужбу за накнаду штете усљед објављивања неистините информације, релевантан општи застарни рок, па је имајући у виду сазнање тужитељице за причињену штету (април 2009. године), те датум подношења тужбе 29.11.2010. године (с тим да је првотужени први пут означен као тужени у поднеску од 17.03.2011. године), примјеном одредаба на које се позвао, првостепени суд правилно одбацио тужбу тужитељице везано за чланке који су објављени дана 04.04.2009., 13.04.2009. и 14.04.2009. године. Из овог разлога су без утицаја ревизиони наводи којима се тужитељица бави тиме да ли су изражавања из наведених чланака истинита или представљају клевету.

Одредбом члана 5. ЗЗК прописано је да свако пословно способно лице које проузрокује штету угледу физичког или правног лица изношењем или преношењем изражавања нечег неистинитог, идентификујући то лице трећем лицу, одговорно је за клевету, ако је то лице проузроковало штету у својству аутора, уредника или издавача изражавања, или у својству лица које је на неки други начин ефикасно контролисало садржај тог изражавања, као и правно лице које је објавило изражавање.

Одредбом члана 6. став 1. истог закона прописани су изузеци од одговорности односно да се, између осталог, неће одговарати за клевету ако се ради о изражавању мишљења или када је изражавање у суштини истинито (тачка а). Када суд доноси овакву одлуку, узима у обзир све околности случаја, нарочито укључујући: начин, облик и вријеме изношења или преношења изражавања, природу и степен проузроковане штете, добронамјерност и придржавање опште прихваћених професионалних стандарда од стране штетника, вјероватност да би штета настала и да изражавање није изнесено или пронесено, податак да ли изражавање садржи објективну и тачну информацију о изражавању других лица и да ли се односи на питања из приватног живота оштећеног или питања од политичког или јавног значаја (члан 6. став 2.).

У конкретном случају, оцјеном садржаја изражавања из чланка који је објављен 30.10.2010. године (у којем дијелу је тужба тужитељице благовремена) произлази да је правилан закључак нижестепених судова да се, у суштини, ради о истинитом изражавању. Из овог разлога, се не могу прихватити ревизиони наводи којима се спори правилност предњег закључка.

Наиме, оцјеном исказа свједока Љ.Д. (запослена као секретар С.д.) и свједока В.Ј. (директор С.д.), те имајући у виду да је везано за спорни догађај од стране полиције (која је обавјештена о том догађају) дошло до подношења прекршајне пријаве (допис МУП-а РС ЦЈБ Бања Лука од 25.11.2011. године), нижестепени судови су правилно закључили да је истинита пренесена информација из спорног чланка - да је у просторијама С.д. дошло до физичког сукоба између тужитељице и Љ.Д.. На предњи закључак није од утицаја чињеница да је дошло до обуставе поменутог прекршајног поступка (ако се прихвате као тачни наводи тужитељице о наведеном, имајући у виду да то није оспорено), јер је независно од постојања прекршајне одговорности, утврђено да је до наведеног сукоба дошло. Како се, у претежном дијелу и у суштини, ради о преношењу истините информације, то су без утицаја ревизиони наводи којима се тужитељица бави тиме да ли је у поменутом физичком сукобу дошло до наносења лакше тјелесне повреде (свједок В.Ј. у свом исказу наводи да је Љ.Д. имала огреботине на грудном кошу) и да ли се ради о боксерском обрачуна како је у спорном чланку пренесено.

У погледу пренесених изражавања - да је против тужитељице поднесена кривична пријава због присвајања износа од 8.000,00 КМ од корисника домских услуга, имајући у виду исказе поменутих свједока, исказ четвртотуженог дат у својству парничне странке, поднесак Окружног тужилаштва Бања Лука од 31.08.2011. године, писмену изјаву тужитељице од 12.06.2008. године у којој признаје да је неовлашћеним присвајањем уплата за смјештај и храну стекла противправну имовинску корист у износу од 3.675,00 КМ (који износ је према презентираним признаницама накнадно уплатила у корист С.д.), те извјештај Министарства ... у РС од 22.05.2009. године о ревизији финансијског пословања у С.д., произлази да је и у овом дијелу правилан закључак нижестепених судова да се ради у суштини о истинитом изражавању.

Везано за дио спорног чланка, којим се цитира изјава директора В.Ј., у погледу разлога због којих је одржан састанак у његовој канцеларији, те након тога насталог сукоба између тужитељице и поменуте Љ.Д., имајући у виду исказ директора (као свједока), произлази да се ради о истинитом изражавању.

Произлази, да је правилан закључак нижестепених судова да се у конкретном случају имају примјенити изузеци од одговорности у смислу одредбе члана 6. став 1. тачка а) ЗЗЗ.

Како, дакле, није утврђено постојање одговорности, то је нижестепеним одлукама захтјев тужитељице у овој парници правилно одбијен, па је изјављена ревизија одбијена, примјеном одредбе члана 248. ЗПП.

Одбијени су и захтјеви тужених НПЦ И. д.о.о. Б.Л. и Б.К. за накнаду трошкова ревизионог поступка у износу од 1.312,50 КМ, те туженог Љ.Ј. у износу од 875,00 КМ, јер се не ради о нужним трошковима у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић